

**Van:** FOYER <ann.bogman@foyer.be>  
**Aan:** veerle.solia@amsab.be  
**Datum:** 06/15/2009 12:47 PM  
**Onderwerp:** Juridische nieuwsbrief Foyer

**Juridische nieuwsbrief Foyer**  
**Nr 198**  
[www.foyer.be](http://www.foyer.be)

De nieuwsbrief is een initiatief van de Dienst Rechtsbescherming van het Regionaal Integratiecentrum Foyer. Met de tweewekelijkse nieuwsbrief willen we u op een korte en bevattelijke manier berichten over evoluties in en rond het vreemdelingenrecht. Als u opmerkingen hebt of informatie wil laten opnemen, aarzel niet contact op te nemen met de redactie ([ann.bogman@foyer.be](mailto:ann.bogman@foyer.be)).

### **Hoe de regularisatie-instructie Turtelboom in de praktijk wordt toegepast**

De regularisatie van 'gezinnen met schoolgaande kinderen' die gebeurt op instructie van Minister Turtelboom van 26 maart 2009, wordt door DVZ op verschillende punten streng ingevuld. Op andere punten is de praktijk ruimer dan blijkt uit de instructie. [Lees meer >>>](#)

### **Fedasil weigert opvang aan nieuwe EU-burgers met kinderen in onwettig verblijf**

In een instructie van Fedasil van 28 mei 2009 aan alle opvangstructuren, zegt Fedasil dat nieuwe EU-burgers met kinderen in onwettig verblijf (met uitzondering van Bulgaren en Roemenen), niet langer recht hebben op materiële hulp. [Lees meer >>>](#)

### **Arbeidskaart C voor tijdelijk geregulariseerden**

Wie (tijdelijk) geregulariseerd is (onder voorwaarden), mag (meestal) werken met een arbeidskaart C. [Lees meer >>>](#)

### **DVZ beperkt gezinshereniging voor samenwoners tot samenwoners in 'affectieve relatie'**

In een interne instructie van DVZ van 16 maart 2009, gericht aan alle gemeenten, roept de DVZ gemeenten op om géén akte te nemen van een verzoek tot gezinshereniging ingediend door een wettelijk samenwonende partner die geen 'affectieve relatie' heeft met de persoon met wie hij de gezinshereniging vraagt. [Lees meer >>>](#)

### **Nieuwe ontwikkelingen Dublin-Griekenland**

Er zijn diverse nieuwe ontwikkelingen inzake de overdracht van asielzoekers naar Griekenland op basis van de Dublinverordening. [Lees meer >>>](#)

### **Niet-begeleide minderjarige vreemdelingen hebben recht op verhoogde tegemoetkoming ziekteverzekering vanaf 2008**

Niet-begeleide minderjarige vreemdelingen met ziekteverzekering hebben recht op een verhoogde tegemoetkoming. Dit recht wordt door het K.B. van 11 mei 2009 retroactief ingevoerd op 1 januari 2008. [Lees meer >>>](#)

### **Niet-erkenning bigaam huwelijk als bewijs van ongehuwdheid**

De rechtbank oordeelt dat een in Mauritanië gesloten bigaam huwelijk niet kan worden erkend in België. Vervolgens stelt hij het vonnis van niet-erkenning gelijk met een celibaatsattest in België. [Lees meer >>>](#)

### **Inlichtingen bij het CGVS**

Wie inlichtingen wenst in een bepaald dossier bij het CGVS, moet eerst aangesteld zijn als advocaat of als vertrouwenspersoon in die zaak. [Lees meer >>>](#)

## **Hoe de regularisatie-instructie Turtelboom in de praktijk wordt toegepast**

De regularisatie van 'gezinnen met schoolgaande kinderen' die gebeurt op instructie van Minister Turtelboom van 26 maart 2009, wordt door DVZ op verschillende punten streng ingevuld. Op andere punten is de praktijk ruimer dan blijkt uit de instructie. Dat blijkt na 2 maanden regularisatie en na een onderhoud van het Forum Asiel en Migraties (FAM) met DVZ op 28 mei 2009.

### **De criteria**

#### **1. Een ononderbroken verblijf van minstens 5 jaar**

De instructie stelt dat de aanvragers een ononderbroken verblijf in België van tenminste 5 jaar moeten kunnen aantonen.

#### *Toelichting DVZ:*

In de meeste dossiers (afgewezen asielzoekers die nog ingeschreven staan in het wachtregister) gaat DVZ uit van een vermoeden van ononderbroken verblijf. Er moet enkel een bewijs

geleverd worden van die 5 jaar ononderbroken verblijf in België als er twijfel zou zijn, bv. in Dublindossiers.

Als een tijdelijke afwezigheid uit België echter vastgesteld is, bv. van meer dan 3 maanden buiten het Schengengebied, dan aanvaardt DVZ het verblijf niet meer als ononderbroken; DVZ aanvaardt bv. wel als ononderbroken verblijf dat iemand België voor korte tijd verlaat en bv. minder dan 3 maanden in een ander land binnen het Schengengebied heeft verbleven.

## **2. Een asielaanvraag ingediend voor 1 juni 2007, die minstens 1 jaar geduurd heeft**

De instructie stelt dat er een asielaanvraag moet ingediend zijn voor 1 juni 2007 (datum van de hervorming van de asielprocedure), dat de duur van de asielprocedure het onderzoek betreft van de asielsinstanties DVZ, CGVS en VBC (huidige RVV), en dat de vereiste periode van 5 jaar ononderbroken verblijf (zie 1) aanvangt op datum van de eerste asielaanvraag in België.

### *Toelichting DVZ:*

De duur van de asielprocedure begint vanaf de datum van de asielaanvraag (bijlage 25 of 26) en eindigt op de dag van de laatste beslissing van de genoemde asielsinstanties. De termijn van een procedure bij de Raad van State (RvSt) telt niet mee.

Het moratorium "regeerakkoord" voor bepaalde lange opeenvolgende procedures (asiel en RvSt en/of artikel 9 lid 3 Vw) blijft wel behouden.

Cumul van opeenvolgende asielaanvragen telt voor DVZ niet mee. Wel is het mogelijk om bij verschillende asielaanvragen diegene in rekening te brengen die meer dan 1 jaar geduurd heeft (zelfs al was dat niet de eerste aanvraag). Het moet wel gaan om een asielaanvraag van voor 1/6/2007.

1 jaar is 1 jaar. Een procedure van 11 maanden en 20 dagen volstaat niet.

De eerste asielaanvraag moet volgens DVZ niet dateren van 5 jaar geleden. Het is ook mogelijk dat iemand 5 jaar geleden als student aankwam en pas nadien (voor 1/6/2007) asiel aanvroeg.

### *Bedenking VMC:*

Het laatste punt van DVZ is een versoepeling t.o.v. de instructie.

In tegenstelling tot wat DVZ toelicht in het derde punt, telt DVZ voor de regularisatie van lange asielprocedures (4 jaar of 3 jaar voor gezinnen met schoolgaande kinderen) de duur van opeenvolgende asielprocedures wel op als de tweede asielprocedure ontvankelijk verklaard werd. Dat stelt DVZ in haar eigen [officiële toelichting van 7/12/2006](#) (die nog steeds geldt). Het is niet duidelijk waarom DVZ diezelfde regel niet toepast voor de nieuwe categorie van de instructie van Minister Turtelboom (gezinnen met schoolgaande kinderen die 5 jaar verblijven en een asielprocedure van meer dan een jaar hebben gehad).

## **3. Schoolgaand(e) kind(eren)**

De instructie stelt dat het gezin een kind (of kinderen) moet hebben dat minstens sedert 1/9/2007 school liep in een door één van de Gemeenschappen georganiseerde, erkende of gesubsidieerde onderwijsinstelling waar het regelmatig de lessen heeft gevolgd in kleuter, lager, secundair of hoger onderwijs. Dat kan zowel tijdens als na afloop van de asielprocedure geweest zijn.

### *Toelichting DVZ:*

Het kind moet effectief minstens sedert 1/9/2007 schoollopen. Een inschrijving op die datum met latere effectieve instapdatum (bv. in kleuteronderwijs) volstaat niet.

Het oudere kind, dat nu niet meer schoolgaand is, moet minstens tussen 1/9/2007 en 26/3/2009 schoolgaand zijn geweest (6 maanden schoollopen kan dus niet volstaan).

Het meerderjarig kind dat verderstudeert en eventueel ergens anders woont kan in aanmerking komen als het nog ten laste is van zijn ouders en nog ingeschreven staat bij zijn ouders.

Wanneer er verschillende kinderen schoolgaand zijn en één van de kinderen is meerderjarig en niet meer schoolgaand, dan zal dit kind ook geregulariseerd worden indien hij nog samen woont met zijn ouders.

## **4. Geen probleem hebben van openbare orde of fraude**

De instructie stelt dat ze niet van toepassing is op wie zich schuldig heeft gemaakt aan feiten van openbare orde of wie de nationale veiligheid bedreigt, de Belgische autoriteiten manifest probeerde te misleiden of fraude heeft gepleegd.

*Toelichting DVZ:*

Dit kan zijn: een valse nationaliteit opgeven tijdens de asielpprocedure (bv. Kosovaren die eigenlijk Albanezen zijn of Armeniërs die eigenlijk Turken zijn).

Andere fraude zoals bv. een valse naam gebruiken of een vals paspoort hangt af van de impact dat dit heeft gehad op de asielpprocedure.

**5. Een identiteitsdocument kunnen voorleggen**

De instructie stelt dat na positieve beslissing een verblijfsvergunning wordt afgegeven aan wie een paspoort of onbetwistbaar identiteitsdocument kan voorleggen, tenzij betrokkenen nog een asielpprocedure lopende hebben bij de asielpinstanties.

*Toelichting DVZ:*

Betrokkene kan eventueel de onmogelijkheid om een paspoort voor te leggen aantonen. DVZ aanvaardt een attest van de ambassade enkel als de ambassade deze persoon individualiseert en herkent als zijnde één van zijn onderdanen. Een type-attest volstaat niet. DVZ neemt soms zelf contact op met de ambassade als dit echt nodig is in het dossier.

**6. Regularisatie = een tijdelijk verblijf met voorwaarden voor verlenging**

De instructie stelt dat de verlenging van het verblijf na 1 jaar slechts wordt toegestaan als de ouders aantonen dat ze niet ten laste vallen van de sociale bijstand, d.w.z. dat ze in staat zijn om in hun eigen behoeften en die van hun kinderen te voorzien, bv. door het uitoefenen van een winstgevende activiteit.

*Toelichting DVZ:*

Om een verlenging te bekomen, zal na een jaar effectieve tewerkstelling moeten aangetoond worden. De toets van werk wordt streng gecontroleerd.

DVZ merkt zelf op dat dit strenger is dan bij andere humanitaire regularisaties. De oudere instructie van de minister om werk strenger te controleren voor een verlenging, geldt volgens DVZ alleen voor alleenstaande personen of koppels zonder kinderen en niet voor families met kinderen. De instructie van 26 maart 2009 betreft echter wel families met kinderen.

*Bedenking VMC:*

De federale verplichting om te werken komt bovenop de Vlaamse verplichting om in te burgeren. Deze combinatie zal soms moeilijk zijn. Vraag is of DVZ ook rekening zal houden met de inspanningen die iemand doet om aan werk te geraken.

Een eenzijdige focus op werk kan onrecht doen aan het humanitair karakter van bepaalde individuele situaties. De Minister heeft gezegd dat zij rekening houdt met persoonlijke situaties waardoor een terugkeer naar het herkomstland onmogelijk is.

Het VMC advies is om bij de aanvraag tot verlenging een schriftelijke motivering en bewijsstukken voor verlenging aan de gemeente over te maken.

**De procedure**

De instructie stelt dat de regularisatie moet aangevraagd worden via de procedure artikel 9bis van de Verblijfswet. Als bovenstaande voorwaarden allemaal vervuld zijn, moet DVZ aanvaarden dat de 'buitengewone omstandigheden' die nodig zijn om zo'n aanvraag in te dienen, vervuld zijn. Bovendien schrijft de minister dat de DVZ in dit geval een tijdelijke verblijfsvergunning kan afgeven.

De instructie stelt dat wie al een regularisatieaanvraag heeft lopen (volgens artikel 9bis of volgens het oude artikel 9 lid 3 van de Verblijfswet) geen nieuwe aanvraag moet indienen.

*Toelichting DVZ:*

DVZ heeft de instructie van de Minister doorgestuurd naar de gemeenten. DVZ stuurde geen extra informatie over haar interpretaties of toepassingen ervan naar de gemeenten.

Lopende aanvragen kunnen indien nodig geactualiseerd worden met nieuwe bewijzen of stukken. DVZ verkiest dat dat via de gemeente gebeurt. Aanvrager of advocaat kunnen een actualisering eventueel ook direct aan de DVZ sturen, via fax 02/274.66.91 of [e-mail](#).

Bepaalde personen hebben een [brief van DVZ](#) gekregen waarin ze 15 dagen krijgen om hun dossier te actualiseren, op straffe van een klassering van het dossier zonder gevolg. Hiervoor bestaat geen wettelijke basis, maar het is in het voordeel van de betrokkene om het dossier up

to date te houden. DVZ stelt dat deze brief enkel naar medische dossiers is gestuurd die al 5 à 6 jaar stil hebben gelegen. Wat de sanctie betreft zegt DVZ dat het dossier niet zal afgesloten worden met een negatieve beslissing, maar dat het gewoon niet meer prioritair zal behandeld worden. Deze personen kunnen dus wel nog na de 15 dagen info opsturen naar DVZ.

Bron:

[Instructie Minister Turtelboom 26 maart 2009](#)

Onderhoud FAM-DVZ 28 mei 2009.

Bericht van Vlaams Minderhedencentrum en Foyer

[Boven](#)

### **Fedasil weigert opvang aan nieuwe EU-burgers met kinderen in onwettig verblijf**

In een [instructie van Fedasil van 28 mei 2009](#) aan alle opvangstructuren, zegt Fedasil dat nieuwe EU-burgers met kinderen in onwettig verblijf, met uitzondering van Bulgaren en Roemenen, niet langer recht hebben op materiële hulp. De maatregel gaat in vanaf 1 mei 2009, toen deze nieuwe EU-onderdanen toegang kregen tot de Belgische arbeidsmarkt. Nieuwe EU-burgers met minderjarige kinderen die nog in een opvangcentrum verblijven, moeten dit ten laatste op 30 juni 2009 verlaten. Volgens het VMC is een algemene stopzetting van het recht op opvang voor deze categorie van personen echter niet mogelijk.

Op grond van art. 57 § 2, lid 1, 2° OCMW-wet, art. 60 Opvangwet 12/1/2007 en het K.B. van 24/6/2004 hebben gezinnen met minderjarige kinderen recht op materiële opvang op voorwaarde dat:

de kinderen behoeftig zijn omdat de ouders hun onderhoudsplicht niet nakomen of kunnen nakomen

het gezin illegaal verblijft op het grondgebied

Nieuwe EU-burgers (met uitzondering van Bulgaren en Roemenen), genieten sinds 1 mei 2009 ten volle van het Europees vrij personenverkeer. Tot die datum hadden ze slechts een beperkte toegang tot de arbeidsmarkt (er gold enkel een soepele procedure voor knelpuntberoepen) en genoten ze nog niet van het vrij verkeer van werknemers. Om die reden verbleven nog heel wat nieuwe EU-burgers illegaal op het grondgebied. Fedasil gaat ervan uit dat, nu de nieuwe EU-burgers sinds 1 mei 2009 een onbeperkte toegang hebben tot de arbeidsmarkt, zij niet langer als 'illegaal' beschouwd kunnen worden en bijgevolg hun recht op opvang verliezen. Zij kunnen sinds 1 mei immers een verblijfsprocedure opstarten als 'EU-werknemer' of 'EU-werkzoekende'.

#### *Opmerkingen van het VMC:*

1) Nieuwe EU-burgers verblijven sinds 1 mei 2009 niet automatisch 'wettig' op het grondgebied. Zij moeten daarvoor eerst voldoen aan de voorwaarden van het vrij personenverkeer (bv. werk zoeken, werken, studeren...). In dat geval kan de (nieuwe) EU-burger een verblijfsprocedure opstarten bij de gemeente van zijn verblijfplaats.

Op bewijs van het EU-burgerschap geeft de gemeente aan de EU-burger een bijlage 19 en schrijft hem in in het wachtregister. Ons inziens is de stopzetting van het recht op opvang pas mogelijk na afgifte van de bijlage 19, en niet omgekeerd.

° Pas vanaf de afgifte van de bijlage 19 (= bewijs van een aanvraag van een verklaring van inschrijving) zullen OCMW's, bij behoeftigheid, steun verlenen in de vorm van maatschappelijke dienstverlening.

° In verschillende gemeenten, vooral in de grootsteden, laat de afgifte van de bijlage 19 weken of zelfs maanden op zich wachten. Daardoor zullen nieuwe EU-burgers, aan wie het recht op opvang door Fedasil ontzegd wordt, in de praktijk niet onmiddellijk een beroep kunnen doen op het OCMW.

° Zolang nieuwe EU-burgers niet in het bezit zijn van een bijlage 19 worden zij geacht, tot bewijs van het tegendeel, onwettig op het grondgebied te verblijven en hebben zij recht op opvang o.g.v. het K.B. van 24 juni 2004 (wanneer ze ook voldoen aan de andere voorwaarden).

Vervolgens krijgt de EU-burger 3 maanden de tijd om te bewijzen dat hij voldoet aan de voorwaarden van het vrij personenverkeer:

° Een EU-werknemer moet een verklaring van indienstneming of tewerkstelling voorleggen

overeenkomstig het model van bijlage 19bis

° Een EU-werkzoekende moet een inschrijving bij de bevoegde dienst voor arbeidsvoorziening of kopies van sollicitatiebrieven, en het bewijs van een reële kans om werk te vinden overmaken. De DVZ houdt rekening met de persoonlijke omstandigheden van de betrokkene, bv. de behaalde diploma's, eventuele gevolgd of voorziene beroepsopleidingen en duur van de werkloosheid.

Indien de EU-burger niet kan bewijzen dat hij voldoet aan de voorwaarden van het vrij personenverkeer (bv. omdat hij geen reële kans heeft om werk te vinden) krijgt hij een beslissing die hem het verblijfsrecht weigert, met een uitwijzingsbevel. Na het verstrijken van het bevel verblijft de EU-burger opnieuw illegaal in België. Hij komt dan weer in aanmerking voor materiële opvang voor gezinnen met minderjarige kinderen.

2) Nieuwe EU-burgers wiens recht op opvang onterecht geweigerd of beëindigd wordt, kunnen hiertegen beroep aantekenen bij de arbeidsrechtbank. Fedasil werd reeds veroordeeld in [kort geding in een dergelijke zaak op 14 mei 2009](#).

Bronnen:

[Instructie Fedasil 28 mei 2009](#)

Arbeidsrechtbank Brussel, k.g. 14 mei 2009

OCMW-Wet,

Opvangwet 12/1/2007 en K.B. 24 mei 2004

Verblijfswet

Bericht van Vlaams Minderhedencentrum

[Boven](#)

### **Arbeidskaart C voor tijdelijk geregulariseerden**

De regelgeving inzake arbeidskaarten is op 28 mei 2009 aangepast voor wat betreft tijdelijk geregulariseerde vreemdelingen. Dat was nodig sinds de Verblijfswet op 1 juni 2007 de oude regularisatieprocedure 'artikel 9 lid 3' verving door een humanitaire regularisatieprocedure 'artikel 9bis', en een medische verblijfsprocedure 'artikel 9ter'.

Voor wat betreft 9ter is de regelgeving echter nog steeds niet duidelijk. De wijziging van het arbeidskaartenbesluit trad in werking op 29 mei 2009.

Door de wijziging op 28 mei 2009 regelt art. 17.3° en 4° van het K.B. van 09/06/1999 voortaan het recht om te werken voor wie een tijdelijke verblijfsvergunning krijgt (met een positieve beslissing ten gronde) op basis van artikel 9bis Vw, of op basis van artikel 9ter Vw.

### **Definitief verblijf**

Vreemdelingen met een definitieve verblijfsvergunning mochten en mogen werken, vrijgesteld van arbeidskaart (artikel 2, 3° K.B. 09/06/1999).

### **Tijdelijke verblijfsvergunning artikel 9bis**

Vreemdelingen die tijdelijk geregulariseerd worden (met een BIVR of elektronische A kaart) op grond van artikel 9bis Vw kunnen een arbeidskaart C krijgen (die toegang geeft tot alle werkgevers en alle jobs) in het volgende geval (artikel 17, 4° K.B.):

voor zover de DVZ in haar beslissing de verlenging van de verblijfsvergunning afhankelijk maakte van tewerkstelling

behalve als de verblijfsvergunning werd toegekend nadat een werkgever in België voor betrokkene een arbeidsvergunning had aangevraagd.

In de praktijk stelt DVZ de verlenging van een regularisatie vaak afhankelijk van het niet ten laste vallen van de sociale bijstand, bijvoorbeeld door een tewerkstelling aan te tonen. De gewesten kunnen in zo'n geval ook een arbeidskaart C afleveren.

Diverse instanties waaronder het VMC pleiten ervoor om alle tijdelijk geregulariseerden de kans te geven om te werken met een arbeidskaart C. Nu kunnen humanitair geregulariseerden wiens verlenging niet afhankelijk is van het bewijs dat men zonder steun kan leven, niet werken.

### **Tijdelijke verblijfsvergunning artikel 9ter**

Ook vreemdelingen die een tijdelijk medische verblijfsvergunning (BIVR of elektronische A kaart) op basis van artikel 9ter Vw krijgen, kunnen minstens onder dezelfde voorwaarden als via 9bis een arbeidskaart C krijgen. Zij worden nu immers ook vernoemd in artikel 17, 4° van het K.B.

Dit is echter niet de enige wettelijke mogelijkheid voor artikel 9ter. Alle medisch geregulariseerden artikel 9ter (met BIVR of elektronische A kaart) konden en kunnen een arbeidskaart C krijgen, op basis van artikel 17, 3° van het K.B.:

Elke tijdelijke verblijfsvergunning waarvoor de mogelijkheid van een definitieve verblijfsvergunning in een wet of K.B. of richtlijn is voorzien, geeft recht op een arbeidskaart C (behalve als de verblijfsvergunning werd afgeleverd met het oog op het uitoefenen van een zelfstandig beroep);

Artikel 13, §1, tweede lid Verblijfswet bevestigt expliciet dat 9ter geregulariseerden 5 jaar na hun aanvraag een onbeperkte verblijfsmachtiging krijgen.

De huidige vermelding van artikel 9ter Vw in artikel 17, 4° K.B. is verwarrend, maar doet ons inziens de toepassing van art. 17, 3° niet teniet.

Bron:

K.B. 28/5/2009 tot wijziging van K.B. Arbeidskaarten 09/06/1999 (B.S. 29/05/2009)

Bericht van Vlaams Minderhedencentrum

[Boven](#)

### **DVZ beperkt gezinshereniging voor samenwoners tot samenwoners in 'affectieve relatie'**

In een [interne instructie van DVZ van 16 maart 2009](#), gericht aan alle gemeenten, roept de DVZ gemeenten op om géén akte te nemen van een verzoek tot gezinshereniging ingediend door een wettelijk samenwonende partner die geen 'affectieve relatie' heeft met de persoon met wie hij de gezinshereniging vraagt. Volgens VMC is deze instructie onwettig en moeten gemeenten en DVZ de wettelijk voorziene procedures volgen.

Sinds 1 juni 2007 (voor niet-EU'ers) of 1 juni 2008 (voor EU'ers) is het recht en de procedure 'gezinshereniging' voor echtgenoten uitgebreid tot geregistreerde partners. Zij volgen nu dezelfde rechten en procedure als de echtgenoot en bepaalde andere familieleden. Het kan gaan om een Belgische verklaring van wettelijke samenwoning, maar ook om een buitenlands geregistreerd partnerschap dat erkend wordt door België.

Een Belgische verklaring van wettelijke samenwoning kan volgens het Burgerlijk Wetboek afgesloten worden door twee personen die:

- niet verbonden zijn door een huwelijk of een wettelijke samenwoning met een ander persoon
- bekwaam zijn om contracten aan te gaan
- een gemeenschappelijke woonplaats hebben

Bijgevolg is de wettelijke samenwoning niet enkel mogelijk voor personen die een partnerrelatie hebben in de enge betekenis van het woord, maar ook voor familieleden of derden die om louter praktische redenen wensen samen te wonen (vb. broer en zus of een priester en zijn huishoudster).

Volgens de DVZ is het duidelijk dat niet alle personen die een verklaring van wettelijke samenwoning afleggen in de zin van het Burgerlijk Wetboek, ook een recht op gezinshereniging hebben zoals voorzien in de Verblijfswet. Volgens de DVZ wou de wetgever met de wijzigingen aan de Verblijfswet enkel een recht op gezinshereniging geven aan personen die een samenlevingsproject hebben dat lijkt op dat van echtgenoten, maar voor wie het huwelijk niet mogelijk is omdat ze dat niet wensen of omdat hun nationaal recht het niet toestaat. Dat zou onder meer blijken uit de volgende voorwaarden in de Verblijfswet:

- de aanvrager moet een 'duurzame relatie' hebben met de persoon met wie het partnerschap afgesloten werd,
- de beide partners mogen geen duurzame relatie hebben met een ander persoon
- beide partners moeten ongehuwd zijn

Wettelijk samenwonenden of partners die buiten het kader van een affectieve relatie vallen, kunnen zich daarom volgens DVZ niet beroepen op de Verblijfswet.

DVZ gaat echter zover dat zij via deze instructie de gemeenten oproept om geen akte te nemen van een verzoek tot gezinshereniging ingediend door een wettelijk geregistreerde partner die geen 'affectieve relatie' heeft met de persoon met wie hij de gezinshereniging vraagt.

#### *Opmerkingen van het VMC:*

1) De instructie van de DVZ lijkt strijdig te zijn met de Verblijfswet en dus onwettig. Volgens de Verblijfswet en Verblijfsbesluit (K.B. 8/10/1981) zijn gemeenten verplicht om een bewijs af te geven van een aanvraag gezinshereniging ingediend door een wettelijk geregistreerde partner, die de wettelijk vereiste documenten overmaakt:

De gemeente is wettelijk verplicht om een bijlage 19 af te geven van zodra de partner zijn EU-burgerschap bewijst (art. 50 § 1 Vb).

De gemeente is wettelijk verplicht om een bijlage 19ter af te geven van zodra de partner zijn wettelijk geregistreerd partnerschap bewijst (art. 52 § 1 Vb). Nergens in de Verblijfswet wordt gespecificeerd dat bepaalde partnerschappen uitgesloten zijn of dat voorafgaandelijk een 'affectieve relatie' moet bewezen worden.

De gemeente is wettelijk verplicht om een bijlage 15bis of 41 af te geven van zodra de partner zijn wettig verblijf bewijst of de uitzonderlijke omstandigheden die een aanvraag vanuit onwettig verblijf rechtvaardigen en de volgende documenten overmaakt (art. 12bis § 3 en 4 Vw; art. 10ter Vw, art. 26/2 Vb en art. 25/2 § 3 Vb):

- ° geboorteakte;
- ° bewijs van het geregistreerd partnerschap;
- ° bewijs van de duurzame relatie (bijvoorbeeld : briefwisseling, e-mail, telefoon, ontmoetingen, vliegticket, bewijs dat men samenleeft, ...);
- ° een door de vreemdeling die vervoegd wordt ondertekende verbintenis tot tenlasteneming, overeenkomstig het model in de bijlage 5 van deze omzendbrief;
- ° een geneeskundig getuigschrift waaruit blijkt dat hij niet aangetast is door één der ziekten die worden opgesomd in de bijlage van de wet van 1980;
- ° een uittreksel van het strafregister of een bewijs van goed gedrag en zeden; een bewijs van voldoende huisvesting of het ontvangstbewijs dat aantoonst dat de termijn van 6 maanden overschreden werd;
- ° een ziektekostenverzekering die de risico's in België voor zijn gehele familie tenminste een jaar dekt.

Buiten bovengenoemde voorwaarden kan DVZ geen extra voorwaarde om "een affectieve relatie" te bewijzen, toevoegen aan de wet.

2) Met zijn instructies moedigt de DVZ gemeenten aan om een eigen 'onderzoek' te voeren naar het bestaan van een 'affectieve relatie' tussen de aanvrager van de gezinshereniging en zijn partner, nog vóór het indienen van de aanvraag gezinshereniging. Hiervoor bestaat momenteel geen enkele wettelijke basis. De gemeenten hebben hiervoor dus geen wettelijke bevoegdheid.

Tegen een (zelfs mondelinge) weigering van de gemeente om een aanvraag gezinshereniging te akteren en de voorziene proceduredocumenten af te geven, is volgens rechtspraak van de RVV ook een beroep mogelijk bij de RVV (n° 181).

3) Indien de DVZ van mening is dat wettelijk geregistreerde partners 'buiten een affectieve relatie' geen recht hebben op gezinshereniging kan het dergelijke aanvragen steeds weigeren ten gronde, door de afgifte van een bijlage 13, 14 of 20 (met schriftelijke motivatie). Hiertegen kan de betrokkene dan een schorsend beroep indienen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV). Dat is de procedure die in de Verblijfswet is voorzien.

Bron:

[Instructie DVZ 16 maart 2009 aan de gemeenten](#)

Bericht van Vlaams Minderhedencentrum.

[Boven](#)

#### **Nieuwe ontwikkelingen Dublin-Griekenland**

Er zijn diverse nieuwe ontwikkelingen inzake de overdracht van asielzoekers naar Griekenland op basis van de Dublinverordening. We geven een kort overzicht van ontwikkelingen in de

Belgische praktijk, in Griekenland, en in de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM).

### **1. DVZ wacht geen schriftelijke garanties af voor overdracht naar Griekenland**

Op de contactvergadering van het BCHV van 9 juni 2009 is door de DVZ meegedeeld dat zij geen schriftelijke garanties meer vraagt bij een overdracht naar Griekenland op basis van de Dublin Verordening. De DVZ gaf toe dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) dit in sommige arresten al wel heeft vereist (n° 178 en n° 197). DVZ stelt echter dat deze rechtspraak niet algemeen is en dat de RVV in de maand mei ook doorverwijzingen zonder garanties heeft aanvaard (deze rechtspraak is ons onbekend). De Dublincel van DVZ verduidelijkte dat indien Griekenland verantwoordelijk is op basis van de regels van de Dublinverordening en niet binnen een termijn van 2 maanden reageert op het verzoek, men geen schriftelijke garanties meer afwacht.

Bron: [BCHV contactvergadering 9 juni 2009](#) en telefonisch onderhoud met Dublincel

### **2. Mogelijke afschaffing van beroepsmogelijkheid asielprocedure in Griekenland**

Amnesty International heeft zijn bezorgdheid geuit over het voornemen van de Griekse autoriteiten om de wet 90/2008 te wijzigen, die de EU Procedurerichtlijn in Grieks recht omzet.

De wijziging zou het beroep in asielprocedures afschaffen en aldus asielzoekers het recht ontzeggen om eerder genomen beslissingen inhoudelijk aan te vechten. De enige (beroeps)mogelijkheid die dan nog zou openstaan is het beroep bij de Raad van State, dat enkel een wettigheidstoets houdt (naar analogie van de Belgische Raad van State) en niet ingaat op de feiten. Indien deze wijziging zou worden geïmplementeerd, wordt aan de asielzoeker het recht op een effectief rechtsmiddel ontnomen (wat in strijd is met artikel 13 EVRM en artikel 30 van de Procedurerichtlijn) en verhoogt het risico op refoulement door Griekenland.

Bron: [standpunt Amnesty International van 15 mei 2009](#)

### **3. Griekenland heeft het hoogste aantal negatieve asielbeslissingen**

Volgens de asielstatistieken van Eurostat blijkt dat in Griekenland in eerste instantie bijna 100% van de asielaanvragen afgewezen worden.

De cijfers hebben betrekking op asielzoekers en asielbeslissingen in de 27 Europese lidstaten voor het 4de kwartaal in 2008. Griekenland is de koploper in het aantal negatieve beslissingen: op de 11.850 genomen beslissingen waren er slechts 30 positieve beslissingen (10 erkenningen als vluchteling, 15 toekenningen van de subsidiaire beschermingsstatus en 5 op basis van humanitaire redenen), en dus 11.815 asielaanvragen afgewezen.

Bron: [Eurostat](#)

### **4. Nieuwe 'interim measures' van EHRM schorsen overdracht asielzoekers naar Griekenland**

Volgens het Finse *Refugee Advice Centre* zouden er momenteel een tiental 'interim measures' van kracht zijn op asielzoekers die volgens de Dublinverordening zouden overgedragen worden aan Griekenland. Waarom men in bepaalde gevallen de overdracht aan Griekenland heeft opgeschort, is niet bekend aangezien zulke maatregelen niet nader gemotiveerd worden.

In Nederland zijn begin deze maand 2 'interim measures' getroffen tegen een overdracht naar Griekenland op basis van de Dublin regels. De maatregelen zijn gericht tegen zowel Griekenland (risico op refoulement naar herkomstland, onzekere mogelijkheid om asiel in te dienen in Griekenland,...) als tegen Nederland (omdat in Griekenland geen effectief rechtsmiddel openstaat voor schendingen van het EVRM waardoor men genooddaakt is om klacht neer te leggen in Nederland).

Een voorlopige maatregel op basis van artikel 39 van het Procedurereglement van het EHRM zegt niets over de beoordeling ten gronde, maar geeft wel aan dat het Hof een mogelijke schending van het EVRM ernstig neemt.

Deze rechtspraak is belangrijk aangezien in een eerder arrest van de Belgische RVV, een schorsing bij uiterst dringende noodzakelijk werd toegestaan waarbij werd verwezen naar de

jurisprudentie van het Hof inzake Dublin overdrachten naar Griekenland (n° 189).

Bron: [Vluchtelingenwerk Nederland, Update 2009 nr. 23](#)

## 5. Nederland ondersteunt Griekenland in de asielprocedure

De Nederlandse staatssecretaris voor Justitie zal Griekenland ondersteunen in de verbetering van hun asielprocedure. In de maand mei is de staatssecretaris op bezoek gegaan in verschillende asielcentra in Cyprus, Malta en Griekenland. Het opzet van dit bezoek bestond erin te informeren uit te wisselen om de praktische samenwerking in Europa voor wat betreft asielbeleid en illegale grensoverschrijding bij te werken. Nederland zal een team van asielexperten uitzenden naar Griekenland dat zal nagaan of er behoefte is aan praktische ondersteuning.

Bron: [ECRE Weekly Bulletin 29/5/2009](#)

Bericht van Vluchtelingenwerk Vlaanderen

[Boven](#)

## Niet-begeleide minderjarige vreemdelingen hebben recht op verhoogde tegemoetkoming ziekteverzekering vanaf 2008

Niet-begeleide minderjarige vreemdelingen met ziekteverzekering hebben recht op een verhoogde tegemoetkoming. Dit recht wordt door het K.B. van 11 mei 2009 retroactief ingevoerd op 1 januari 2008.

Dit recht op verhoogde tegemoetkoming gaat in op de eerste dag van het kwartaal waarin de hoedanigheid is verworven. Dit is wanneer de niet-begeleide minderjarige als dusdanig wordt geïdentificeerd door de dienst Voogdij van de FOD Justitie en hij aan de twee onderstaande voorwaarden voldoet:

minstens 3 opeenvolgende maanden lager of secundair onderwijs gevolgd hebben in een schoolinstelling, tenzij de jongeren vrijgesteld zijn van leerplicht. Kinderen die nog niet schoolplichtig zijn, kunnen zich ook inschrijven indien zij ingeschreven zijn in de kleuterschool of wanneer zij aangemeld zijn bij een door de Belgische overheid erkende instelling voor gezinsondersteuning (zoals Kind en Gezin).

geen geneeskundige verzorging genieten op basis van een andere Belgische of buitenlandse regeling.

De minderjarige verliest het recht op verhoogde tegemoetkoming op het einde van het jaar wanneer hij zijn hoedanigheid als niet-begeleide minderjarige vreemdeling verliest.

Bron:

Koninklijk besluit van 11 mei 2009 over de verhoogde tegemoetkoming (B.S. 29-05-2009)

[Meer info](#)

Bericht van Vlaams Minderhedencentrum (Steunpunt Gezondheid en Vreemdelingenrecht)

[Boven](#)

## Niet-erkenning bigaam huwelijk als bewijs van ongehuwdheid

In een arrest van 3 februari 2009 oordeelt het Hof van Beroep te Brussel dat een in het buitenland gesloten bigaam huwelijk niet erkend kan worden in de Belgische rechtsorde. Opmerkelijk is het gevolg dat het Hof aan deze niet-erkenning verbindt: het (zelfs nog niet in kracht van gewijsde getreden) arrest van niet-erkenning van het bigaam huwelijk kan gelden als celibaatsattest.

In casu huwt een man van Mauritaanse origine in 1998 in België met een Belgische vrouw. Tijdens dit huwelijk trouwt hij een tweede keer in Mauritanië met een Mauritaanse vrouw. In 2006 wordt dat eerste huwelijk ontbonden door echtscheiding. Een jaar later komt de tweede -Mauritaanse- echtgenote bij haar man in België wonen nadat zij een toeristenvisum verkregen heeft. Waarschijnlijk omdat het Mauritaanse huwelijk in België niet erkend werd, wenst het echtpaar nogmaals in België te trouwen. De ambtenaar van burgerlijke stand weigert echter de akte van aangifte van het huwelijk op te maken omdat de Mauritaanse vrouw haar ongehuwde staat niet kan bewijzen. Voor Mauritanië is zij immers geldig getrouwd.

Naar aanleiding van een beroep tegen deze weigering oordeelt de rechtbank van eerste aanleg dat het in Mauritanië gesloten huwelijk niet kan worden erkend gezien het verbod op bigamie. Vervolgens stelt hij het vonnis van niet-erkenning gelijk met een celibaatsattest in België en verplicht hij de ambtenaar van de burgerlijke stand om de akte van aangifte op te maken. In hoger beroep wordt deze redenering bevestigd. Het Hof van Beroep meent dat het in Mauritanië gesloten huwelijk in België niet erkend kan worden wegens strijdigheid met de openbare orde (artikel 25, §1, 1°). Het Hof heeft begrip voor de situatie van de ambtenaar van de burgerlijke stand en oordeelt dat deze niet anders kon dan weigeren om een akte van aangifte van huwelijk op te maken, gezien de vrouw geen celibaatsattest kon voorleggen (artikel 64 §1, 4° BW).

Het Hof meent echter "dat thans op basis van huidig arrest erga omnes komt vast te staan dat de vrouw in de Belgische rechtsorde voor vrijgezel gehouden moet worden. Dat derhalve huidig arrest in hoofde van de vrouw kan gelden als bewijs van ongehuwde staat in de Belgische rechtsorde in de zin van artikel 64, §1, 4° BW" en dat er bijgevolg "hic et nunc geen redenen meer voorhanden zijn om te weigeren over te gaan tot het opmaken van een akte van aangifte van huwelijk."

#### *Commentaar VMC:*

In deze problematiek lijkt het inderdaad aangewezen om de wet in functie van haar doel te interpreteren. De ratio legis van het wettelijk vereiste celibaatsattest is het voorkomen van bigamie. Het overleggen van het celibaatsattest is louter een vormelijk voorschrift dat het naleven van het inhoudelijk voorschrift beoogt. Het Hof oordeelde terecht "dat beide voorschriften dan ook in hun onderlinge samenhang beoordeeld moeten worden". In casu zou het huwelijk dat het echtpaar in België wilde sluiten geen bigamie tot stand brengen. Het betreft een tweede huwelijk, ditmaal in België, tussen dezelfde echtgenoten. Gezien er geen sprake is van bigamie, verliest het vereiste van een celibaatsattest haar doel en lijkt het onredelijk om het attest alsnog af te dwingen. In onderhavig arrest meent het Hof dan ook dat het arrest van niet-erkenning van een bigaam huwelijk kan gelden als celibaatsattest.

Het lijkt ons echter dat een arrest in deze niet noodzakelijk is. Immers, de niet-erkenning van buitenlandse huwelijken komt op grond van artikel 27 WIPR toe aan alle overheden. De ambtenaar van burgerlijke stand zou dus zelf de erkenning van het buitenlands huwelijk kunnen weigeren en bijgevolg deze weigering zien als een bewijs van ongehuwde staat binnen de Belgische rechtsorde.

Bron: [Brussel, 3/2/2009](#), met noot van Gerd Verschelden en Jinske Verhellen, "Niet-erkenning bigaam huwelijk geldt als celibaatsattest", De Juristenkrant nr. 190, 27 mei 2009.

Bericht van Vlaams Minderhedencentrum

[Boven](#)

#### **Inlichtingen bij het CGVS**

Wie informatie wenst in een bepaald dossier bij het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen, kan dit niet meer vrijblijvend via telefoon verkrijgen.

Het CGVS vraagt sinds kort eerst een aanstelling, als advocaat of als 'vertrouwenspersoon' (voor organisaties). Deze aanstelling kan eenvoudig bekomen worden door het aanstellingsformulier ingevuld terug te faxen naar het CGVS. Daarna kunnen telefonisch inlichtingen verschaft worden.

Het [aanstellingsformulier 'vertrouwenspersoon'](#) is op de site terug te vinden.

[Boven](#)

---

Editeur : [FOYER](#)  
<http://www.foyer.be>

---

[Om je inschrijving te wijzigen, gelieve volgende website te bezoeken:](#)